

II/23

ANÇONS CATALANES

Harmonisades per ENRIC MORERA

El Comte Arnau

(CANÇÓ POPULAR)

- 1.er Partitura per solo, coro d'homes i nois.
- 2.^{on} Reducció per cant i piano.
- 3.er Lletra de la cançó.

Preu: 2 rals

Tipografia «L'Avenç», de Massó, Casas & Elías, Ronda de l'Universitat, 4
Telefono 115 Barcelona, 1897

R.2.8.160

Imprempta i Llibreria de «L'Avenç», de Massó, Casas & Elías
Ronda de l'Universitat, 4. — Barcelona

Cançons catalanes d'Enric Morera

POPULARS

PUBLICADES

Sant Ramon, cançó popular, per coro d'homes, solo i harmonium, reducció per cant i piano, i lletra de la cançó. — Il·lustració d'A. de Riquer.

Plany, cançó popular, per coro d'homes i tenor-solo, reducció per cant i piano. Il·lustració de Joan Llimona.

El comte Arnau, cançó popular, per solo, coro d'homes i nois, reducció per cant i piano, i lletra de la cançó. — Il·lustració de Santiago Rusiñol.

EN PREMPSA

Els Segadors.

El Rossinyol.

Montanyes de Canigó.

Ballet.

La mort d'Ameli.

La filla del rei d'Hungria.

&. &.

Sen publica UNA cada més a DOS RALS

ORIGINALS

Marinesca.

La barca.

La nostra nau.

Crit de Patria.

Salutació, coro de nois.

Caramelles, 1.ª, 2.ª, 3.ª i 4.^a

Obres d'Enric Morera

EN PREPARACIO

La Fada, drama líric en un acte, lletra de J. Massó Torrents, reducció per cant i piano.

L'etern combat, poema líric, lletra de J. Massó Torrents, per coro i orquestra.

Els caminants de la terra, poema líric, lletra de Santiago Rusiñol, per coro i orquestra.

Tractat d'harmonia

EL COMTE ARNAU

CANÇÓ POPULAR

Harmonisada per E. MORERA

1.er Partitura per solo, coro d'homes i nois

Molt poc a poc

NOIS

TENORS I

TENORS II

BARITONS

BAIXOS

Solo dolç

p To - ta so - la feu la vet - lla mu - ller lley - al? To - ta so - la feu la

p dolç

no la faig jo to - ta so - la com - te l'Ar - nau no la

pp

no la faig

pp

vet - lla viu de ta i - gual? no la faig jo to - ta so - la

pp

no la faig jo to - ta so - la

pp

faig jo to - ta so - la val - ga'm Deu vall! Ahont ne te - niu las

pp *mf*

so — la Ahont ne te - niu las fi - llas mu — ller lley -

pp

no la faig jo to - ta so — la Ahont

pp

no la faig jo to — ta so — la Ahont *mf*

no la faig jo to — ta so — la Ahont

fi - llas mu — ller lley — al

pp

-al Ahont — ne te - niu las fi - llas

pp

ne te - niu las fi — llas a —

pp *mf*

ne te - niu las fi — llas a la cam — bra son que

ne te - niu las fi - llas viu de tai - gual

p *creixent*

a la cam-bra son que bro — dan comp - te l'Ar-nau — son que bro-dan

pp

viu de ta i-gual comp — te — l'Ar-

— la cam-bra son que bro — dan comp-te l'Ar — nau son que bro-dan

mf *f*

bro-dan comp - te l'Ar-nau a la cam — bra son que bro-dan se — da ies-

mf *cresc.* *f*

a la cam — bra son que bro-dan se — da ies-

dimin *p* *dolç* *dimin. i rall*

se — da a la cam — bra son que bro - dan se - da ies — tam.

pp

nau — se - da ies — tam —

pp

— se - da ies-tam se - da ies — tam —

p

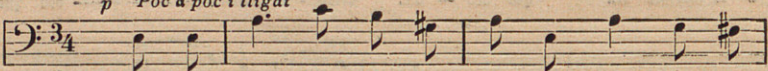
tam bro — dan se — da i es — tam.

p *dimin. i rall*

tam bro — dan se — da i es — tam.

2.^{on} Reducció per cant i piano

YE U *p* Poc a poc i lligat

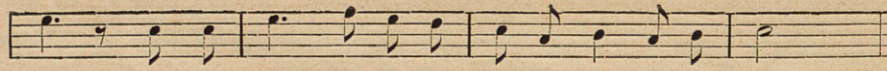
To - ta so - la feu la vet - lla mu - ller lley -

PIANO *pp* molt lligat

ppp

al? To - ta so - la feu la vet - lla viu de tai - gual?

ppp

ppp

3.er Lletra de la cançó

La funebre llegenda que fa presentar el comte Arnau, en forma d'ànima en pena, davant de la seva viuda, ha donat motiu al emocionant dialecte de la cançó popular i a l'hermosa melodia.

Totes les llegendes referents al mal comte Arnau que's contenen per Gombreny i per Montgrony semblen atribuir-se a la mala memòria que va deixar en l'encontrada'l comte Arnau de Mataplana, que va viure en el segle XIV.

— Tota sola feu la vetlla, — muller lleial?
Tota sola feu la vetlla, — viudeta igual?
— No la faig jo tota sola, — comte l'Arnau,
no la faig jo tota sola, — valga'm Déu, val!
— Qui teniu per companyia, — muller lleial?
Qui teniu per companyia, — viudeta igual?
— Déu i la Verge Maria, — comte l'Arnau,
Déu i la Verge Maria, — valga'm Déu, val!
— Aon ne teniu les filles, — muller lleial?
Aon ne teniu les filles, — viudeta igual?
— A la cambra són que broden, — comte l'Arnau,
a la cambra són que broden — seda i estam.
— Me les deixariu veure, — muller lleial?
Me les deixariu veure, — viudeta igual?
— Massa les espantariu, — comte l'Arnau,
massa les espantariu, — valga'm Déu, val!
— Aon teniu les criades, — muller lleial?
Aon teniu les criades, — viudeta igual?
— A la cuina són que renten, — comte l'Arnau,
a la cuina són que renten, — valga'm Déu, val!
— Aon ne teniu els moços, — muller lleial?
Aon ne teniu els moços, — viudeta igual?
— An el llit són que reposen, — comte l'Arnau,
an el llit són que reposen, — valga'm Déu, val!
— Pagueu-los bé la soldada, — muller lleial,
pagueu-los bé la soldada, — viudeta igual.
— Tant prest com l'hauràn guanyada, — comte l'Arnau,
tant prest com l'hauràn guanyada, — valga'm Déu, val!
Per ont heu entrat vós ara, — comte l'Arnau?
Per ont heu entrat vós ara, — valga'm Déu, val?
— Per la finestra enreixada, — muller lleial,
per la finestra enreixada, — viudeta igual.
— Ai, que me l'hauréu cremada, — comte l'Arnau!
Ai, que me l'hauréu cremada, — valga'm Déu, val!
— Solament no l'he tocada, — muller lleial,
solament no l'he tocada, — viudeta igual.
— Qu'és lo que us ix per la boca, — comte l'Arnau?
Qu'és lo que us ix per la boca, — valga'm Déu, val?
— Males paraules qu'he dites, — muller lleial,
males paraules qu'he dites, — viudeta igual.
— Qu'és això qu'us ix pels ulls, — comte l'Arnau?
Qu'és això qu'us ix pels ulls, — valga'm Déu, val?

— Males mirades qu'he dades, — muller lleial,
males mirades qu'he dades, — viudeta igual.
— I què us ix per les orelles, — comte l'Arnau?
I què us ix per les orelles, — valga'm Déu, val?
— Són flames de foc que'm cremen, — muller lleial,
són flames de foc que'm cremen, — viudeta igual.
— I què us-e surt per les mans, — comte l'Arnau?
I què us-e surt per les mans, — valga'm Déu, val?
— Les coses mal manejades, — muller lleial,
les coses mal manejades, — viudeta igual.
— Qu'és això que us surt pels peus, — comte l'Arnau?
Qu'és això que us surt pels peus, — valga'm Déu, val?
— Els mals passos que donava, — muller lleial,
els mals passos que donava, — viudeta igual.
— Qu'és això que hi ha a l'entrada, — comte l'Arnau?
Qu'és això que hi ha a l'entrada, — valga'm Déu, val?
— Es el cavall que m'espera, — muller lleial,
és el cavall que m'espera, — viudeta igual.
— Baixeu-li grana i civada, — comte l'Arnau,
baixeu-li grana i civada — valga'm Déu, val!
— No menja gra ni civada, — muller lleial,
sinó ànimes condemnades, — viudeta igual.
— On vos han donat posada, — comte l'Arnau?
On vos han donat posada, — valga'm Déu, val?
— Al infern me l'han donada, — muller lleial,
al infern me l'han donada, — viudeta igual.
— Per què allí vos l'han donada, — comte l'Arnau?
Per què allí vos l'han donada, — valga'm Déu, val?
— Per pagar mal les soldades, — muller lleial,
per pagar mal les soldades, — viudeta igual.
Feu-ne tancà aquella mina, — muller lleial,
que dóna al convent de monjes — de Sant Joan.
Quina hora és, que'l gall ja canta, — muller lleial?
Quina hora és, que'l gall ja canta, — viudeta igual?
— Les dotze hores són tocades, — comte l'Arnau,
les dotze hores són tocades, — valga'm Déu, val!
— Vos dic que no'm feu l'oferta, — muller lleial,
que com més me feu l'oferta, — més pena'm dau.
Ara, per la despedida, — muller lleial,
ara, per la despedida, — dem-nos les mans.
— Massa me les cremariu, — comte l'Arnau,
massa me les cremariu, — valga'm Déu, val!

 IMPREMPTA I LLIBRERIA

DE «L'AVENÇ», DE MASSÓ,

CASAS & ELIAS, RONDA DE

L'UNIVERSITAT, 4. — TELEF. 115

BARCELONA.